

A lavina elindul

2019 február 26. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Reggel megjelent a politikai rend?rség (ÁVO) Andrassy út 60. alatti központjában...

Amikor azok a szemébe mondták, hogy ? volt a titkos társaság irányítója, az összeesküvés politikai támogatója, összeroppant, de ügyvédje, egyben képvisel?társa, Pfeiffer Zoltán a Péter Gáborral történt sz?váltás után kivitte az épületb?l, s az ÁVO rettegett vezet?je nem mert az utukba állni. Konzultált barátjával, a minisztereln?kkel, délután visszament a politikai rend?rségre, hogy vallomást tegyen. Miután b?nösségét nem ismerte el, kora este a szovjet államvédelem magas rangú tisztjei megjelentek az Andrassy út 60.-ban, hazavitték a Váci utca 54. alatti lakására, de már nem engedték, hogy a feleségével és ott tartózkodó barátaival érintkezzen. A szovjet tábornok azzal nyugtatta a halálra rémült feleséget, hogy férjét néhány nap múlva visszahozzák, addig is kért neki egy kispárnát, majd elhurcolták. (Több mint kilenc év múlva, nagybetegen engedték szabadon.) Néhány órával kés?bb a köztársasági eln?knél lev? rádióeln?knek egy levelet adtak át, amit a szovjet megszálló hadsereg f?parancsnoka, Szviridov altábornagy írt. Ortutay Gyula felolvasta: „Felhívom, hogy a ma éjjeli 12 órás adásban a rádió közölje, hogy a szovjet katonai hatóságok Kovács Béla nemzetgy?lési képvisel?t összeesküvés vádjával letartóztatták.” Az MTI-nek pedig azt kellett közölnie, hogy „földalatti szovjetellenes, fegyveres terrorista csoportok kialakításában és a szovjet hadsereg ellen irányuló kémkedés megszervezésében való aktív részvétele miatt” tartóztatták le a Független Kisgazdapárt f?titkárát.

Jó barátja, Kovács Imre, akivel már egy évtizede együtt dolgozott a parasztmozgalmakban, szemtanúja volt a hetvenkét évvel ezel?tti puccsnak: „Február 25-én este hiába vártam rá, hogy elinduljunk sétálni, helyette a sarkon orosz katonákba botlottam. Háza el?tt fedett teherautó állt, körülötte enkávédisták, akik az utcát lezárták, az udvar és a lépcs?ház is tele volt velük. Kovács Bélát els? emeleti lakásából kiráncigálták, a lépcs?k?n lel?kdösték és a várakozó teherautóba tuszkolták: pontosan úgy, ahogy a németek csinálták... Megh?kkenten figyeltem a jelenetet, hát ez is lehetséges; a Gestapo m?ködése jutott eszembe, megelevenedtek a régi képek, s mintha újból visszatért volna az illegalitás...” Azonnal kilépett a kommunistákkal koalícióban lev? parasztpártból, és megírta Veres Péter párteln?knek, hogy Kovács Béla letartóztatását a magyar szuverenitás olyan súlyos megsértésének tekinti, mint a németek 1944. március 19-i bevonulását, ezért többé nem akar közösséget vállalni a koalícióval, mert az „a hazaárulás útjára lépett”.

Talán ennyi is elegend? annak indoklására, hogy miért éppen február 25-e a kommunizmus áldozatainak emléknapja Magyarországon, miért emlékezünk és emlékeztetünk 2001 óta minden évben ezen a napon a kommunizmus esztelen eszméire, iszonyú b?neire, sok tízmilliónyi áldozatára. Nem csupán azért, hogy soha ne merüljenek feledésbe, hanem azért is, mert az európai politikai, kulturális, oktatási intézményekben és a véleménydiktáló pízsi médiában ma is sok nyílt és még több titkos híve, követ?je tevékenykedik a Marx és Engels által 1848-ban meghirdetett, majd Lenin, Trockij és Sztálin által 1917 után tökélyre fejlesztett kommunista rendszernek – persze demokratikus szocialista, liberális, zöld, szivárványos és egyéb „haladó”, „humanista” álarc mögé bújva. A mai globalista kriptokommunisták minden európai, nemzeti, keresztény hagyományt, tekintélyt kigúnyolnak, támadnak, rombolnak, minden közösségi értéket, normát és kötelességet elvetnek, gyengítenek, szétzilálnak, s totális birodalmat épít?, népeket, kultúrákat, vallásokat összekatyvasztó hagyományos terveiket rá akarják kényszeríteni minden európai országra, nemzetre, természetes kisközösségre. Jellemz?, hogy most is éppúgy a demokrácia és a haladás nevében, mint ahogy hetven éve a nyílt kommunisták tették.

A Moszkvából küldött-érkezett magyarországi (magyarul beszél?, de szovjet állampolgárságú) kommunista vezet?k is azt mondták hetven éve, hogy ?k képviselik a nép többségét, s ?k építik a demokráciát. Az 1945. november 4-ei, Sztálin által engedélyezett (majdnem) szabad és tiszta nemzetgy?lési választásokon azonban a magyar nép 92 százaléka szavazott, s túlnyomó többsége – 83 százaléka! – a nemzeti, demokratikus pártokra, a polgári, parlamentáris demokráciára szavazott, csupán 17 százalék a kommunista pártra. Mindszenty József hercegprímás joggal értékelte úgy a Független Kisgazdapárt 57 százalékos választási gy?zelmét: „Az eredmény valóban elsöpr? és elemi er?vel megnyilatkozó tiltakozás volt a kommunizmussal szemben.” Kiderült, hogy a hazai kommunisták demokratikus úton, parlamentáris eszközökkel még a szovjet megszállás által biztosított hatalmas el?nyük ellenére sem tudják megszerezni a f?hatalmat, s bár Sztálin eredetileg hosszabb id?t adott volna Magyarországot bolsevizálására, a nyugati nagyhatalmakkal megromlott viszonya és a magyar békeszer?dés közeled? aláírása és hatályba lépése miatt – ami reményt adott az 1944. március 19-én elvesztett szuverenitás visszaszerzésére és a megszálló szovjet hadsereg kivonulására – el?re kellett hozni a puccsot. Mivel patthelyzet jött létre a két nagy politikai er?, a kisgazdák és a kommunisták között, 1946 novemberében maga Rákosi Mátyás jelentette ki az MKP parlamenti frakciója el?tt: „Minden jel arra mutat, hogy bármennyire van is puhulás bizonyos vezet?knél, és bármennyire van differenciálódás, megbomlani ez a társaság csak akkor fog, ha odaütünk, ha mi kezdjük el a pucolást...”

A Kisgazdapárt lefejezésére és széttűzésére irányuló kommunista taktikában dönt? fordulatot hozott, hogy 1946 decemberében a kommunista párt és a szovjet állambiztonság közvetlen irányítása alatt működő államvédelmi szervek a Magyar Közösség nevű titkos társaság „veszedelmes és széles körű köztársaság-ellenes összeesküvése” nyomaira bukkantak. Amikor egyes személyek kisgazdapárti kapcsolataira is fény derült, akkor határozta el Rákosi, hogy az ügyet „faltörő kosként” kell alkalmazni a kisgazdák ellen. Az ÁVO és a HM Katonapolitikai Osztály által végrehajtott letartóztatási hullám és a kegyetlen kínzásokkal végzett nyomozás arra irányult, hogy a gyanúsítottakból az elre megtervezett ördögi koncepciónak megfelelő „beismerő” vallomásokot csikarjanak ki, amelyek azt bizonyítják, hogy a demokratikus államrend megdöntésére irányuló „összeesküvésről” a koalíciós kormány fő erejét képviselő Kisgazdapárt legfelső vezetői is tudtak, amiért politikai, sőt büntetőjogi felelősség terheli őket. Az első számú célpont Kovács Béla főtitkár lett, mert ő volt a kisgazdák legbátrabb és legkövetkezetesebb vezetője, a párt operatív irányítója. Mivel a Nemzetgyűlés demokratikus többsége megtagadta a képviselő mentelmi jogának felfüggesztését, és megszavazta egy parlamenti bizottság felállítását az „összeesküvéssel” kapcsolatos gyanús ügyek kivizsgálására, a hazai kommunisták tomboltak, de tehetetlenek voltak. Ekkor Rákosiék kérésére a szovjet megszálló hatóság – Sztálin jóváhagyásával – úgy döntött, nem vár tovább, és már a törvényesség látszatával sem törődve maga vágja ketté a „gordiuszi csomót”.

Kovács Béla elhurcolásával fordulóponthoz ért Magyarország bolsevizálása, elindult az a lavina, ami a hidegháborúhoz, a két szuperhatalom fegyverkezési versenyéhez, végül a szovjet birodalom és a kommunista világrendszer bukásához vezetett. Soha többé nem kérünk belőle – semmilyen formában, semmiféle hangzatos, hazug jelszóval, ilyen-olyan „uniós tervekkel” tálalva. Erre is kell emlékeztetnünk és figyelmeztetnünk a kommunizmus áldozatainak emléknapiján.

Faggyas Sándor - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

